

ensstemmelse med, hvad der blev vedtaget i de paagældende Love af 4. Oktober 1918.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget og kan tiltræde, at det gøres til Genstand for nærmere Undersøgelse i et Udvalg.

Dahl: Jeg kan ogsaa tiltræde de Udtalelser, som er fremkommet fra de to ærede foregaaende Ordførere, at det forekommer lidt underligt, at vi fastsætter Lønninger, før man har vedtaget de Love, som bevilger vedkommende Tjenestemænd. Det vil derfor være rimeligt, at man undersøger, hvorvidt der i det hele taget er Udsigt til, at de Par Love, som der her er Tale om, bliver vedtaget af Rigsdagen. Hvad angaar de Dele af Lovforslaget, som handler om Tjenestemænd, der allerede findes, kan jeg tiltræde de foreslaaede Lønsatser. Ganske vist hører Lønsatserne navnlig for Bankinspektøren og Børskommissæren til de højeste Lønninger, vi har her i Landet, men der er jo det gode derved, at Lønningerne udredes ikke direkte af Statskassen, men af de paagældende Institutioner.

Naar der i dette Lovforslag saavel som i andre Tjenestemandsforslag i den senere Tid er indkommet Bestemmelser, som normerer Antallet af Tjenestemænd, er en saadan Normering kun beregnet som foreløbig gældende for et Aar, idet vi nu herefterdags hvert Aar faar en Lov, som fastsætter Antallet af Tjenestemænd i de forskellige Tjenestemandsgrene. For Øjeblikket finder jeg heller ingen Indvendinger at gøre mod Antallet af de Tjenestemænd, som nærværende Forslag fastsætter.

Handelsministeren (Hage): Den udmærkede Lov, der vedtoges i Efteraaret, og som hedder Tjenestemandsløven, har mange fortræffelige Egenskaber, men ikke den, at den gør det lettere for Administrationen at vide, hvorledes man egentlig skal bære sig ad. Tidligere var det Regelen, at naar man fremsatte et Lovforslag, der medførte Nødvendigheden af at ansætte nye Tjenestemænd, indførte man i Lovforslaget, hvilke disse Embedsmænd skulde være, og hvad Løn de skulde have. Da jeg før Nytaar fremsatte et Lovforslag om Tilsyn med Skibe og et Lovforslag om Handelsskoler, fandtes der i Overensstemmelse hermed deri opført de Lønninger, der skulde tillægges de paagældende Tjenestemænd. Saa sagde man i Folketinget: Nej, det er Ting, der ikke skal staa i disse Love, de skal over paa en selvstændig Lov. Meget vel, svarede

jeg, jeg er til Tjeneste, Bestemmelserne tages ud af de paagældende Love og føres ind paa en særlig Lov. Men da jeg nu kommer her med denne særlige Lov, siger man: Nej, disse Lønninger maa ikke opføres i denne Lov, thi de andre Love er ikke vedtagne endnu. Det er nu en Misforstaaelse, at begge de paagældende Love ikke er vedtagne. Løven om Tilsyn med Skibe er gjort færdig fra Rigsdagen, saa der kan ikke være nogen Tvivl for denne Lovs Vedkommende. Handelsskoleloven ligger i Udvalg i dette høje Ting, og hvis dette høje Ting ikke skulde være til Sinds at ville fremme denne Skolelov, vil Bestemmelserne om Lønningerne for Handelsskolelederen og -inspektøren ikke komme til at træde i Kraft; jeg bør dog tilføje, at den nuværende Inspektør vilde i saa Tilfælde komme i en mislig Stilling, eftersom den Honorarlønning, han hidtil har oppebaaret paa Finansloven, ikke kan siges at staa i Forhold til de Lønninger, som ydes andre Tjenestemænd i lignende Stillinger. Hvis jeg tør gaa ud fra, at Lovforslaget om Handelsskoler i en nær Fremtid bliver ekspederet her fra Tinget, hvad jeg ikke er i Stand til at vide, vil der ikke være nogen større Skadesket ved, at dette Lovforslag venter en kort Tid; men ellers maa jeg gøre opmærksom paa, at alle de andre Tjenestemænd, der er opførte paa dette Lovforslag, savner jeg i saa Tilfælde Bemyndigelse til at kunne lønne. Der staar udtrykkeligt her i Lovforslaget, at „de i nærværende Lovs §§ 11—15 indeholdte Bestemmelser“ — der vedrører Handelsskoler — „træder i Kraft samtidig med Lov om Handelsskoler“, og naar Løven om Handelsskoler ikke træder i Kraft, træder disse Lønningsbestemmelser altsaa heller ikke i Kraft. Hvilke da de overvældende Betæneligheder er, som har formaaet ikke mindre end tre ærede Ordførere til at indtage den samme Stilling med Hensyn til det ulyksalige i at vedtage dette Lovforslag, kan jeg ikke faa fat paa. Men jeg maa i den Henseende finde mig i min Skæbne, og hvis dette høje Ting ikke ønsker at ekspedere dette Lovforslag videre, kan jeg jo ikke faa det gennemført.

Ejsing: Den højtærede Minister har vel nok Ret i, at det var lettere for Administrationen før, naar der sattes Lønninger paa de forskellige Love, men i Lønningskommissionen blev vi jo klar over, at netop derved viste det sig, at i den ene